

Полтава. С. 2. URL : <https://reposit.nupp.edu.ua/bitstream/PolNTU/12391/1/75%20T.1-389-390.pdf> (дата звернення: 14.02.2025).

3. Що таке Дія? Державні послуги онлайн. Дія. URL : <https://diia.gov.ua/faq/8> (дата звернення: 14.02.2025).

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЯК НАПРЯМ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

ЖИДИК-БУДЬКО Р. Р., здобувач 4 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти ОП «Економіка підприємства» навчально-наукового інституту економіки і права

Харківський національний університет імені Семена Кузнеця, м. Харків, Україна

Інновації можуть бути створені лише людиною. Саме тому першоджерелом інновацій, а відповідно, й інноваційного розвитку, є людський фактор. Інноваційна стратегія пов'язує цілі компанії, методи їх досягнення та засоби створення конкурентних переваг шляхом розробки та впровадження інновацій, які можуть бути як новими продуктами та послугами, так і організаційними інноваціями, пов'язаними з усім процесом управління бізнес-процесами.

Інноваційна стратегія – це всебічний план дій, спрямований на впровадження новітніх ідей, продуктів, послуг або процесів, що дозволяють отримати конкурентні переваги, підвищити цінність компанії та забезпечити її розвиток через ефективне використання ресурсів.

Основні принципи інноваційної стратегії сучасного підприємства включають (складено автором за [1; 2]):

- *цілеспрямованість* – зосередженість на досягненні визначених стратегічних цілей.

- *обґрунтованість та об'єктивність* – відповідність наявному інноваційному потенціалу підприємства та тенденціям зовнішнього середовища.

- *комплексність* – урахування всіх факторів та сфер, що впливають на ефективність реалізації стратегії.

- *узгодженість* – відповідність загальній стратегічній концепції підприємства, що обґрунтована з урахуванням глобальних (або національних) тенденцій та диференційованих потреб цільового ринку.

- *оптимальність* – досягнення максимальних результатів при мінімальних витратах ресурсів.

- *гнучкість* – здатність швидко адаптуватися до змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі, а також до новітніх науково-технічних досягнень.

– *специфічність* – унікальність стратегічного підходу до інноваційної діяльності з орієнтацією на довгострокові цілі.

– *зворотний зв'язок* – систематичний моніторинг результатів, оперативне виявлення проблем і внесення коригувань у процес реалізації стратегії.

– *ризик-орієнтованість* – створення механізмів передбачення та мінімізації можливих ризиків, пов'язаних із формуванням та розробкою інновацій. Це дозволяє бізнесу зменшити фактори невизначеності та збільшити ефективність своїх інноваційних стратегій.

Варто зазначити доцільність включення останнього. Це пов'язано з актуалізацією умови невизначеності для інноваційних продуктів та підприємств в цілому, адже інновації в умовах цифровізації завжди пов'язані з такими рівнями ризику, як фінансовий, технічний чи ринковий та безпековий. Завдяки грамотному управлінню ризиками підприємств може уникнути значних втрат і підвищити ймовірність успішного впровадження нововведень. Правильно керуючи ризиками, компанії можуть уникнути значних втрат і підвищити ймовірність успіху інновацій. Застосування гейміфікованого підходу до планування та координації інноваційних стратегій також може підвищити їхню відповідність потребам турбулентних ринків і задати практичний напрям.

Розробка інноваційної стратегії повинна базуватися на таких стратегічних управлінських рішеннях:

1. Орієнтованість на майбутнє і постійні зміни в навколишньому середовищі;

2. Залучення великих обсягів матеріальних ресурсів і широким використанням інтелектуального потенціалу

3. Характеризується гнучкістю та здатністю адаптуватися до ринкових умов.

Сучасні підприємства, які працюють у глобальному середовищі, стикаються з необхідністю інтегрувати інноваційні стратегії для забезпечення довгострокового успіху та збереження конкурентних позицій. Це потребує одночасного врахування економічних, соціальних та екологічних аспектів його діяльності, що є основою концепції сталого розвитку. Сталий розвиток – це багатогранний процес, який спрямований на адаптацію до сучасних викликів, впровадження інновацій та створення умов для гармонійного зростання бізнесу [3].

Економічна теорія визнає, що інновації є ключовим фактором економічного зростання. Інноваційна теорія технологічних змін формує концептуальну основу соціально-економічного розвитку, яка базується на технологічній основі виробничої діяльності та постійному оновленні технологій і технологічних систем.

Прибутковість є рушійною силою фінансово-економічної стабільності підприємств, що забезпечує прогрес у соціально-економічних системах усіх організаційно-правових форм і видів діяльності.

Головною метою будь-якого бізнесу є гарантування отримання та максимізація прибутку. Одним із ключових шляхів досягнення цього є

впровадження інноваційної діяльності. Основною метою інноваційної діяльності є створення певної кількості інновацій, які можуть бути представлені у вигляді нових продуктів, технологій, матеріалів, організаційних чи управлінських методів, які відповідають потребам підприємства. З одного боку, ці інновації мають найбільшою мірою задовольняти потреби споживачів, а з іншого – забезпечувати економічний ефект у вигляді прибутку для підприємств. Крім того, контекст загальних цілей сталого розвитку має потенціал для соціальних наслідків.

Формування та впровадження інноваційних стратегій мають безпосередній позитивний вплив на прибутковість підприємства з кількох причин. По-перше, відбувається значне підвищення продуктивності. Використання сучасних технологій у виробничому процесі дає можливість бізнесу знизити собівартість одиниці продукції, тим самим сприяючи підвищенню прибутковості. По-друге, інновації допомагають розширити ринок. Розробка нових продуктів і послуг відкриває нові групи споживачів, тому продається більше. По-третє, інновації можуть підвищити конкурентоспроможність, оскільки підприємства, які використовують сучасні технології, можуть перемогти конкурентів, залучаючи нових клієнтів і зберігаючи свою клієнтську базу. Також є важлива перевага з точки зору економічної ефективності. Тому за допомогою автоматизації бізнес-процесів і цифрових інструментів значно скоротяться витрати на управління, маркетинг і логістику.

Література:

1. Буняк Н. Інноваційна стратегія в системі менеджменту сучасного підприємства. *Економіка та суспільство*. 2024. № 70. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-17>
2. Ревенко О. В., Полежаєва О. В. Диджиталізація освітніх послуг: перспективи розвитку персоналу підприємств у контексті сучасних бізнес-моделей. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2025. Т. 10. № 1. С. 87 – 91. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2025-1-15>
1. Хахалєв Д. О., Міняйло Н. Інноваційні стратегії сталого розвитку підприємств в умовах мінливого ринку. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2024. № 4. С. 59-65. DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2024-4-11>

ЦИФРОВІЗАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ

ПАНЧЕНКО Є. Ю., здобувачка ступеня вищої освіти «бакалавр»

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця, Україна

Цифровізація – одна з ключових тенденцій сучасного світу, яка трансформує всі сфери життя, включаючи економіку. Вона відкриває нові можливості для бізнесу, держави та суспільства, але водночас ставить нові